

РЕШЕНИЕ

№ 1512

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3, в публично заседание на
тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Венета Цветкова

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от Венета Цветкова Търговско дело №
20231100900603 по описа за 2023 година

Ищецът ОБЩИНА ЛОМ, ЕИК **** твърди, че ответниците „Д.“ ЕООД, ЕИК **** и „И.***“ ООД, ЕИК **** са съдружници в ДЗЗД „Д.-С.*****“, ЕИК ****, създадено за участие в открита процедура по ЗОП с предмет „И. - проектиране, авторски надзор и СМР за обект: „ЦДГ 7 „Калинка“, в това число Детска ясла 1 - гр. Лом, при дялово участие и разпределение на правата и задълженията съобразно Договор за създаване на ДЗЗД, изменен със Споразумение от 25.11.2019 г. - за съдружника „Д.“ ЕООД, ЕИК **** - 95 % и за съдружника „И.***“ ООД, ЕИК **** — 5 %. Сочи, че в резултат на проведена и спечелена от ДЗЗД обществена поръчка, на основание чл. 112, ал. 1 ЗОП е сключен договор за И. от 01.11.2019 г., по силата на който ответниците са поели задължение срещу възнаграждение от 981 368.62 лева да изпълнят разработване на инвестиционен проект във фаза „работен проект“, включително работни детайли за нуждите на обновяването; изпълнение на СМР по реализирането на строителството на обекта съгласно изготвените от Изпълнителя и съгласувани и одобрени по съответния ред инвестиционен проект, количества и видове СМР и всички дейности, отразени в Техническата спецификация за възлагане на обществената поръчка, предложение за изпълнение на поръчката и ценово предложение; упражняване на авторски надзор по време на строителството и гаранционна отговорност. Според уговореното, срокът за изпълнение на възложените с договора дейности е 150 календарни дни, но не по-късно от крайната дата за изпълнение на проект „Модернизирана образователна инфраструктура град Лом“, съгласно Договор от 05.10.2017 г., който се удължава при спиране на строителството в предвидените в договора хипотези. Ищецът твърди и че ответниците са поели задължение да предоставят гаранция за изпълнение на договора в размер на 3 % от стойността на договора без ДДС /от 24 534.22 лв./, която служи

за обезпечаване задълженията по договора, която следва да бъде със срок на валидност за целия срок на действие на договора плюс 30 дни след приключване на договора. Също сочи и че по силата на чл. 20, ал. 1 от Договора и след подписването му и преди извършване на авансовото плащане, изпълнителят представя и гаранция, която обезпечава авансово предоставените средства в размер на 343 479.01 лв. Твърди, че изпълнителят е предоставил гаранция за изпълнение под формата на застрахователна полица, която обаче е изтекла на 30.04.2020 г., както и гаранция по чл. 20 /преди извършване на авансовото плащане/ за авансово плащане също под формата на застрахователна полица, чийто срок от своя страна е изтекъл на 30.04.2020 г. Ищецът намира, че изтичане на срока на предоставените гаранции представлява неизпълнение на задълженията на ответника по договора /по чл. 14, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 10 и чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от Договора за поддържане на гаранциите през времетраене на договора/. Соци, че ответниците са канени да изпълнят своите задължения по договора в тази връзка многократно, като с писмена, нотариална покана, връчена на 21.04.2022 г., изпълнителят е предупреден, че при неизпълнение в предоставения с поканата срок, договорът ще бъде прекратен. Ищецът поддържа, че в предоставения срок за изпълнение, такова не е последвало и договорът е прекратен на основание чл. 45, ал. 1, вр. ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 10 и чл. 20 - поради виновно неизпълнение на задължението за предоставяне /поддържане за целия срок на договора/ на гаранция за изпълнение и на гаранция за авансово плащане. Намира поканата да е връчена редовно и че едва след прекратяване на договора и след съставяне на Акт обр. 10 от 03.05.2022 година за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството поради изтичане срока на договора и неизпълнение на договорените СМР, чак на 09.05.2022 година, ответникът е представил изискуемите застрахователни полици /гаранции по чл. 10 и чл. 20/ в копие и в противоречие с чл. 14, ал. 1 от договора форма.

Поради всичко изложено ищецът намира, че ответникът виновно не е изпълнил задълженията си по договора - по чл. 14, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 10 и чл. 20 от договора и е възникнало правото на ищеца да претендира неустойка по чл. 37 от договора за заплащане на неустойка в размер на 10 % (десет на сто) от стойността на договора, съобразно разпределението на участието на ответниците в ДЗЗД „Д.-С.*****“ или общо 98 136.86 лв. /от които „Д.“ ЕООД, ЕИК **** дължи сума в размер на 93 230.02 лв. и „И.***“ ООД, ЕИК **** - сума в размер на 4 906.84 лв.

Във връзка с отговора на ответника настоява, че към датата на подписване на Акт 11 на 04.04.2022 година и към датата на разваляне на договора на 21.04.2022 година, застрахователните полици не са му представени, вкл. и в оригинал от някой от ответниците. Поддържа, че поканата от 04.04.2022 година е връчена надлежно, на адреса по договора и е получена от служител, който се е съгласил да я приеме, като не е било и налице незабавно противопоставяне за извършени без представителна власт действия. Но, отделно счита, че за възникване на отговорността на ответниците за неустойка не е било необходимо отправяне на нарочна покана, тъй като изпълнение на задължението следва от уговореното в договора. Настоява и че лицето, което е получило уведомлението за прекратяване на 21.04.2022 година

е изрично посочено в договора като лице за контакт.

Оспорва да е била налице хипотеза на стопанска непоносимост, още повече, че договорът не е развален поради виновно неизпълнение на задълженията за проектиране и строителство, а за поддържане на валидни гаранции. Счита за недопустимо възражение за стопанска непоносимост, както и твърди възможността за изменение по чл. 116 ЗОП на параметрите по договор за обществена поръчка по причина инфлация да е била налице едва след 27.09.2022 година /с измененията на чл. 117а от ЗОП и ПМС/. Намира и че неустойката освобождава кредитора именно от задължението да доказва размера на вредите.

Претендира разноски и законна лихва.

Ответникът Д. ЕООД, с ЕИК 1**** оспорва предявените искове. Оспорва да е налице виновно неизпълнение по договора, тъй като гаранциите са били валидни през цялото време на изпълнение на договора, като писмените искания на ищеца са били отправени по време, когато действието на договора е било спряно, при подписан акт образец 11 за установяване състоянието на строежа. Сочи, че на датата на подписване на Акт 11 вече е бил сключил изискуемите две застраховки, за които ищецът е уведомен и е получил на 06.04.2022 година, като самият ищец е завел пред застрахователя искане за щета на 07.06.2022 година. Оспорва и упълномощено лице или законен представител да е получавал и до знанието на ответника да е достигнало писмото от 04.04.2022 година, с което е поканен да представи изискуемите гаранции и е отправено предизвестие за разваляне на договора. Поддържа, че на 18.04.2022 година е уведомил ищеца, че изпълнението по договора е стопански непоносимо и отношенията следва да се преуредят по чл. 116 ЗОП чрез допълнително споразумение /което намира да е видно с оглед цената, на която са възложени СМР на последващия изпълнител/. Сочи, че на 21.04.2022 година е получил по електронен път уведомлението за прекратяване на договора.

Евентуално възражава и че договорът е прекратен по взаимно съгласие и на основание чл. 44, ал. 1, т. 3 от договора още с получаване на отговора на поканата на ищеца, изпратен по електронен път на 18.04.2022 година.

Оспорва и размера на иска, тъй като намира, че размерът на дължимите неустойки не се определя от разпределението на отговорността в ДЗЗД, а от претърпяната вреда от всеки от ответниците.

Вторият ответник не се ангажира със становище по исквата молба в срока по чл. 367 ГПК, но след това застъпва становище за неоснователност на исковите претенции, като сочи, че е изпълнил задълженията си съобразно разпределението им по договора за създаване на гражданско дружество - за изготвяне на инвестиционен проект във фаза „работен“ и упражняването на авторски надзор, единствено за които има отговорност. Отрича в негова тежест да са задълженията по чл. 10 и чл. 20 от договора, както и да е бил уведомен за разваляне на договора или пък му е предоставян срок за изпълнение на задълженията по подновяване на изтекли гаранции по договора. Оспорва и дължимост на неустойка в хипотезата на чл. 14, ал. 2, както и определения размер.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са субективно съединени **искове по чл. 92 ЗЗД** - за осъждане на ответниците за суми, дължими като уговорени неустойки по договор за изработка от 01.11.2019 година и на основание чл. 14, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 10 и чл. 20 и чл. 37 от договора за заплащане на неустойка в размер на 10 % (десет на сто) от стойността на договора, съобразно разпределението на участието на ответниците в ДЗЗД „Д.-С.****“.

Ищецът носи тежест да докаже сключен договор, съдържащ валидни неустоечни клаузи и размер на дължимата неустойка; разваляне на договора по реда на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, което предполага установяване на следните факти 1) неизпълнение на договора от страна на ответника на посочените в исковата молба задължения; 2) неизпълнението да се дължи на причина, за която ответникът отговаря; 3) неизпълнението да е от такъв характер, че да доведе до възникване на правото на разваляне на договора и 4) че ищецът надлежно е упражнил това право, като е дал на длъжника подходящ срок за изпълнение. Носи тежест да докаже и твърденията си за наличието на сключен договор за гражданско дружество между ответниците и разпределение на отговорността между участниците, съобразно квотите, посочени в исковата молба.

При доказване на горните факти, ответниците следва да докажат плащане, евентуално – прекратяване на договора по взаимно съгласие и датата, на която това се е случило.

Страните не спорят и съответно съдът приема за доказани в процеса следните факти.

Установява се, че с договор от 09.09.2019 година ответниците са се споразумели да обединят своята дейност за съвместно участие и изпълнение на обществена поръчка за „И. – проектиране, авторски надзор и СМР за обект: „ЦДГ 7 Калинка“, в това число и Детска ясла 1 – гр. Лом“, с водещ съдружник Д. ЕООД, като лицето М.М. е упълномощен да представлява дружеството пред трети лица във връзка с изпълнението на поръчката, а участниците са се съгласили да носят солидарно отговорността пред възложителя във връзка с поетите задължения. Отделно е постигнато и съгласие, че участниците участват при разпределение на дяловете – 95% за Д. ЕООД и 5 % за И.** ООД, като всеки изпълнява задълженията си съобразно договора и дяловото си участие. С допълнително споразумение от 25.11.2019 година, лицето М.М. е освободен като управител на ДЗЗД и вместо него е избран Огнян Петков за управител на ДЗЗД. По делото не са представени доказателства този документ да е стигнал до знанието на ищеца.

На 01.11.2019 година страните са сключили договор за И. с представеното с исковата молба съдържание. Видно от представения на л. 10 и сл. документ, предметът на облигационното правоотношение е очертан в чл. 1 и чл. 2, по силата на които разпоредби изпълнителят се е задължил срещу възнаграждение да изпълни заданието по спечелената от него обществено поръчка, в т. ч. - дейност I - Разработване на инвестиционен проект във фаза „работен проект“, дейност 2-изпълнение на СМР до реализиране на строителството на

обекта; дейност 3-упражняване на авторски надзор по време на строителството и дейност 4 – гаранционна отговорност, за срок от 150 дни и не по-късно от крайната дата за изпълнение на проект Модернизирана образователна инфраструктура гр. Лом, по договор от 05.10.2017 година. Уговорено е удължаване на срока за изпълнение на работа с времето на спиране на строителството в хипотезите на чл. 4, ал. 3. Видно от представените доказателства, изпълнението на дейност 2 е започнало на 12.10.2020 година, когато е открита строителната площадка. Според уговореното, по предложението на изпълнителя, срокът за приключване е 120 дни, или същият изтича на 08.02.2021 година.

Според чл. 10 от договора, изпълнителят представя на възложителя гаранция за изпълнение в размер на 3% от стойността на договора без ДДС, а именно 24 534,22 лева, която служи за обезпечаване на изпълнението, а съгласно чл. 20 – след подписването на договора и преди извършване на авансово плащане, изпълнителят предоставя на възложителя и гаранция, която обезпечава авансово предоставените средства в размер на 343 479,01 лева. Съгласно чл. 14, когато като гаранция за изпълнение се представя застраховка, изпълнителят предава на възложителя оригинален екземпляр от застрахователна полица, издадена в полза на възложителя за да обезпечава изпълнението по договора за изработка и със срок на валидност за целия срок на действие на договора и 30 дни след приключване на договора. Предвидена е възможност за прекратяване на договора по взаимно съгласие, изразено в писмена форма, както и при условията на чл. 87 ЗЗД или с изтичане срока на договора или с изпълнение на задълженията по него.

В чл. 58 от договора, страните изрично са посочили начини на комуникация във връзка с договора, а именно волеизявления, направени в писмена форма, на посочените адреси или електронна поща, като за ответника посоченото лице за контакт е М.М..

На 12.10.2020 година е подписан Протокол образец 2 за откриване на строителната площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа. Видно от подписания от участниците в строителството на 11.01.2021 година Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството, последното е спряно /като според договореното от страните са изтекли 91 дена от срока на договора/ на посочената дата и е продължило с подписване на Акт за установяване състоянието на строежа и СМР при продължаване на строителствата образец 11 от 04.04.2022 година. На 03.05.2022 година строителството отново е спряно. /Акт Обр. 10 на л. 76 от делото/ - поради *изтичане срока на договора* /което при отчитане периода на спиране на СМР е настъпило на 02.05.2022 година/ и неизпълнение на СМР.

С писмо от 04.04.2022 година ищецът е поканил ответника да изпълни задълженията си за предоставяне на гаранции по чл. 10 и чл. 20 за целия срок на договора, като му е предоставил тридневен срок за това и е посочил, че в противен случай с изтичане на срока, разваля договора поради виновеното му неизпълнение. Видно от представената обратна разписка, поканата е връчена на адреса за кореспонденция по договора, на лице, съгласило се да получи документа, на 06.04.2022 година. С писма от 20.04.2021 година и от 18.08.2021 година, ответниците са били канени да изпълнят задълженията по чл. 10 и чл. 20 от

договора, вкл. като осигурят застрахователно покритие за срока на договора и още 30 дни след това. На 18.04.2022 година е изпратена и нотариална покана до ответника, на адреса за кореспонденция по договора, видно от която ищецът е посочил, че договорът е развален след изтичане срока за изпълнение на задълженията за продължаване срока на предоставените гаранции и е поканил изпълнителите да възстанови неусвоените парични средства и неустойка по чл. 37 от договора в размер на исковата сума.

Видно от отговор от 27.04.2022 година, ответниците възразяват, че застрахователните полици са подновени на 04.04.2022 година и със срок до 30.05.2022 година, като прилагат същите към писмото до ищеца.

Видно от застрахователни полици на л. 82 – 87 от делото, същите са били със срок на действие и застрахователно покритие до 30.04.2020 година за неизпълнение на гарантирано задължение по договора за обществена поръчка. Видно от застрахователни полици на л. 150 – 87 от делото, същите сключени на 04.04.2022 година и са със срок на действие от 04.04.2022 година и застрахователно покритие до 30.05.2022 година за обезпечаване неизпълнение на гарантираните задължение по договора за обществена поръчка. Застрахователните премии се установява да са заплатени от ответниците на същата дата – 04.04.2022 година.

Видно от писмо от 07.06.2022 година, застрахователят е изискал документи от Община Лом във връзка с образувана по искане на застрахованото лице щета по процесните застрахователни полици.

Според чл. 37 от договора, при разваляне на договора поради виновно неизпълнение на някоя от страните, виновната страна дължи неустойка в размер на 10 % от стойността на договора.

На първо място, следва да се уточни, както е посочено и в определението за насрочване на делото, че институтът на стопанска непоносимост е приложим и по отношение на договорите, сключени в резултат на проведена обществена поръчка, но защитата на страната по този път е осъществима само по исков път чрез иска по чл. 307 ТЗ (Определение №778/08.1.1.2010 год. по ч.т.д. № 538 / 2010 год. на ИТ.О., ВКС; Определение №135/11.02.2016 г. по т.д. № 1893 / 2015 год. на I Т.О.,ВКС), поради което и не подлежи на разглеждане направеното под формата на възражение оспорване на ответника.

Според възприетото в решение № 76/13.07.2017 г. по т. д. № 1037/2016 г. на ВКС , I Т.О., правото по чл. 87 ЗЗД да се развали двустранен договор принадлежи на изправната страна по договора и е преобразуващо по своя характер, като се упражнява с едностранно волеизявление и възниква при наличие на виновно неизпълнение по един двустранен договор. Надлежното упражняване на това право се предпоставя и от едностранно предупреждение и предоставяне на подходящ срок за изпълнение, както и с изявление, че договорът се смята за развален в случай на неизпълнение в дадения срок.

Според задължителните указания по Тълкувателно решение № 7/13.11.2014 г., постановено по тълк.д. № 7/2013 г. по описа на ОСГТК на ВКС, при разваляне на

двустранен договор, който не е за продължително или периодично изпълнение, поради виновно неизпълнение на длъжника, се дължи единствено неустойка за обезщетяване на вреди от неизпълнението поради разваляне - неустойка за разваляне, ако такава е била уговорена, като не се дължи неустойка за забавено изпълнение на задълженията на длъжника, тъй като с развалянето на сделката с обратна сила се заличава всичко онова, което е било негово съдържание и остава единствено правото на кредитора на обезщетение за вредите от цялостното неизпълнение. В случая се претендира именно такава неустойка - по чл. 37 от договора, който се твърди да е прекратен поради едностранното му разваляне от ответника поради виновно неизпълнение от ответниците на задълженията по чл. 10 и чл. 20 от Договора. Неустойката е уговорена да се дължи при разваляне на сделката и съдът не констатира нищожност на неустоечната клауза.

Предварително следва да се направи разграничение между уговорения срок на договора като модалитет и факта на спиране на строителство, при настъпване на който и по уговорка на страните спира да тече и срокът на договора /както е в процесния случай/. В конкретната хипотеза, няма спор, че с времето на спиране на СМР, с подписания от всички участници в строителството Акт образец 11 на 11.01.2021 година, се удължава срокът по договора, което и двете страни са отчели, за което свидетелства и Акт за спиране на строителството образец 10 - поради изтичане срока на договора, подписан от представители на страните на 03.05.2022 година.

При това уточнение и с оглед на посочените по-горе подлежащи на установява обстоятелства, първо следва да се отговори на въпроса дали е налице неизпълнение от страна на изпълнителя на задължението за предоставяне на гаранции за срока на договора към датата на отправяне на изявлението за разваляне на договора. От представените по делото писмени доказателства се установява, че изпълнителят е предоставил гаранция под формата на сключена застрахователна полица, обезпечаваща изпълнението по договора и авансово заплатената сума за възнаграждение, съответно по чл. 10 и чл. 20 от договора, за срок от сключване на договора и до 30.04.2020 година, удължен съответно до 29.03.2021 година и до 27.01.2021 година, както и в следствие с нови застрахователни договори - за срок на покритие от 04.04.2022 година до 30.05.2022 година. От представените четири застрахователни полици и предвид извънсъдебното писмено признание на ищеца, обективизирано в писма от 18.08.2021 година е видно, че полиците отговарят на изискванията на чл. 14, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10 и чл. 20 от договора, но не и на изискването на чл. 14, ал. 1, т. 2 от договора. При съобразяване измененията в срока на договора /удължен до 02.05.2022 година/, изпълнителят е следвало да обезпечи изпълнението си със застрахователни полици със срок на покритие от 12.10.2020 година и до 02.06.2022 година, което не е сторено.

Същевременно, обаче, според чл. 14, ал. 2, изречение второ от договора, изпълнителят се задължава най-късно петнадесет календарни дни преди изтичане срока на валидност на застраховката - да удължи нейното действие. Тази разпоредба е приложима именно в хипотезите на изменение на първоначално уговорения срок по договора като процесната, когато срокът е удължен и това се дължи на обективни обстоятелства.

Следователно, при тълкуване на договора, съдът достига до извод, че страните са постигнали съгласие изпълнителят да е в неизпълнение на задълженията за предоставяне на гаранции при промяна в срока на договора, едва в случай, че преди изтичане на 15-дневен срок до края на застрахователното покритие, същият не е удължен. В същото време, обаче, преценката за наличието на неизпълнение, с оглед изискването по чл. 87, ал. 4 ЗЗД, следва да бъде осъществена към момента, в който е отправено изявлението за разваляне на договора. В процесния спор това се твърди да е станало към 21.04.2022 година, когато между страните няма спор, че ответниците са получили изявлението на възложителя за разваляне на договора, поради неизпълнение в срок на задълженията по чл. 10 и чл. 20. Срокът от друга страна е предоставен с покана от 04.04.2022 година /и е изтекъл на 09.04.2022 година/, която покана съдът приема за надлежно връчена, при спазване установеното в чл. 58 от договора, като е изпратена до посочения адрес за кореспонденция и е получена на 06.04.2022 година от лице, съгласило са да приеме пратката от името на дружеството.

Няма спор и че на 04.04.2022 година, ответниците, макар и със забава, са изпълнили задълженията си по чл. 10 и чл. 20 от договора и необходимите гаранции са били предоставени и за оставащия срок на договора. Изискването по чл. 14 за предаване на оригинал на сключената застрахователна полица не е скрепено със срок, поради което и непредаването им до датата на изпращане на изявлението за разваляне не може да се отчете като неизпълнение на договорното задължение, още повече при положение, че интересът на кредитора е обезпечен.

Следователно, горното сочи на извод, че **към момента** на отправяне на изявлението за разваляне на договора, ответниците не са неизправна страна по договора и съответно за ищеца не е възникнало потестативното право да го развали по реда на чл. 87 ЗЗД, вр. чл. 45 от договора.

В тази връзка следва да се добави и че за да породи правно действие правото на страната да развали договора, освен същото да е възникнало /което по горните съображения съдът приема за недоказано в процеса/, следва и да е било надлежно упражнено.

Тоест, дори да се приеме, че към 18.04.2022 година или пък към 21.04.2022 година ответникът е бил в неизпълнение, поради непредставяне на оригинала на застраховките на ищеца или поради това, че срокът на застрахователно покритие не е до 02.06.2022 година /вкл./, съобразно чл. 14, ал. 1, т. 2 от договора, то за да настъпи погасителният ефект на изявлението, според чл. 87, ал. 4 ЗЗД, следва да е налице и допълнителното условие – неизпълнението да е значително с оглед интереса на кредитора. И това условие не е налице, тъй като от една страна кредиторският интерес е бил обезпечен, тъй като гаранциите са представени, а застрахователното покритие е за срок, по-къс от уговореното само с три дена, което е отстранимо при условията на чл. 14, ал. 2, изр. второ от договора, в петнадесет дневен срок преди 30.05.2022 година. От друга страна, се касае до съпътстващи основното задължение по договора за изработка задължения. Следователно, и на това основание искът подлежи на отхвърляне, дори да се приеме, че е било налице неизпълнение по договора на

установените в чл. 10 и чл. 20 задължения.

За пълнота на изложението следва изрично да се посочи и че ищецът не твърди да е развалил договора по причина, че изпълнението е станало невъзможно изцяло или отчасти или поради забава на длъжника е станало безполезно или поради това, че задължението е трябвало да се изпълни непременно в уговореното време, тоест, няма твърдения и за това да е била налице специалната норма на чл. 262, ал. 2 ЗЗД, която предвижда възможност за възложителя, ако стане явно, че изпълнителят няма да може да изпълни в срок работата или че няма да я изпълни по уговорения или надлежен начин, да развали договора без предоставяне на срок за изпълнение. Поради това и такава хипотеза не е изследвана в процеса.

Предвид всичко изложено трябва да се заключи, че за ищеца не е възникнало потестативното право едностранно да развали договора от и той е запазил своето действие и обвързва страните до датата 02.05.2022 година, когато е прекратен поради изтичане на срока и съответно – за ищеца не е възникнало и правото да претендира неустойка при разваляне на договора поради виновно неизпълнение от страна на изпълнителите по чл. 37, а прекратяването е свързано с различни правни последици – напр. тези по чл. 38.

С оглед доводите на страните и в допълнение следва да се добави и следното.

Не се установи и прекратяване на договора по взаимно съгласие в хипотезата на чл. 44, ал. 2, т. 1 от договора за изработка, като по делото няма представени доказателства за изразена в писмена форма и съвпадаща воля на двете страни в тази насока.

Неоснователно е възражението на втория ответник, че за него не е възникнало задължение по чл. 10 или чл. 20 от договора за изработка, както и че е изпълнил своята част от възложените дейности, съобразно договора за учредяване на гражданско дружество. Видно от разпоредбата на чл. 9 от договора за създаване на дружество по ЗЗД - участниците отговарят солидарно пред възложителя за изпълнението по договора и вкл. гаранционната отговорност. Установеното дялово участие, в случая, касае единствено вътрешните отношения на участниците и няма значение за възникване на солидарната им отговорност за всяко неизпълнение по договора спрямо възложителя, а с оглед диспозитивното начало в процеса последният сам определя каква част от всеки от участниците да търси при съдебно упражнява на своите права.

По разноските:

Съобразно изхода от делото ищецът следва да заплати на ответниците сторените от тях разноски. Първият ответник, обаче, не е представил в срок до приключване на устните състезания по делото доказателства за заплатеното адвокатско възнаграждение, поради което такова не може да му бъде присъдено, а само на втория ответник са дължими разноски за адвокат в доказвания размер от 1000 лева.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ОБЩИНА ЛОМ, ЕИК **** срещу ответниците в качеството им на участници в ДЗЗД „Д.-С.*****“, ЕИК ****, създадено за участие в открита процедура по ЗОП с предмет „И. - проектиране, авторски надзор и СМР за обект: „ЦДГ 7 „Калинка“, в това число Детска ясла 1 - гр. Лом по Договор за създаване на ДЗЗД 09.09.2019 година и Споразумение от 25.11.2019 г. **искове по чл. 92 ЗЗД за сумите, както следва:**

- срещу „Д.“ ЕООД, ЕИК **** за сумата от **93 230.02 лв (деветдесет и три хиляди двеста и тридесет лева и две стотинки)**, представляващи 95 % (деветдесет и пет на сто) от дължима неустойка по чл. 37 от Договор за И. BG16RFOPOO1 - 1.034-0001 –CO3-S-07KO 225 от 01.11.2019 г., дължима поради едностранно разваляне на същия от страна на ищеца, поради виновно неизпълнение на задълженията на ответника по чл. 10 и чл. 20, вр. чл. 14 от договора и

- срещу „И.**“ ООД, ЕИК ****, за сумата от **4 906.84 лв (четири хиляди деветстотин и шест лева и осемдесет и четири стотинки)**, представляващи 5 % (пет на сто) от дължима неустойка по чл. 37 от Договор за И. BG16RFOPOO1 - 1.034-0001 –CO3-S-07KO 225 от 01.11.2019 г., дължима поради едностранно разваляне на същия от страна на ищеца, поради виновно неизпълнение на задълженията на ответника по чл. 10 и чл. 20, вр. чл. 14 от договора

ОСЪЖДА ОБЩИНА ЛОМ, ЕИК ****, да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника „И.**“ ООД, ЕИК **** сумата от **1000 лева** – разноси в съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____